

den 11 juni 2013

Skrivelse om statistik där stadsdelsnämnderna fått bakläxa i domstol efter avslag på ansökan om plats på äldreboenden mm

Under senare tid har vi privat följt två ärenden från två olika stadsdelsnämnder där biståndsbedömare avslagit ansökan om plats på vård- och omsorgsboende respektive korttidsboende under kommunal bostadsanpassning av badrum. I båda fallen var de äldre personerna ensamboende och över 90 år. I både ärendena överklagades besluten och i båda fallen fick de äldre rättelse. Under samma tid har vi också läst om liknande fall i pressen. I de fall vi följt har anhöriga hjälpt till med att överklaga avslagen.

I Äldrenämndens underlag för budget 2014 kan man läsa att under 2011 fick 330 av 950 personer avslag på sin ansökan om servicehusboende. 60 överklagade beslutet och 11 fick beslutet ändrat till sin fördel. Hur det skulle ha gått för de 270 som inte överklagade vet vi inte. Har de accepterat ett avslag för att de inte vet hur man gör för att överklaga eller för att de inte orkar? Saknar de anhöriga eller närstående beredda att hjälpa till med en överklagan?

Den fråga som uppstår är naturligtvis: Hur ofta gör biståndsbedömare inom stadsdelsnämndernas äldreomsorg fel bedömning? Hur många avslag har ändrats till ett positivt besked efter en prövning i Förvaltningsdomstolen eller Kammarrätten under 2012 i alla former av äldreomsorg? Följer inte äldreomsorgen lagen? Eller tolkas lagen för snävt?

Med anledning av ovanstående vill Vänsterpartiet ha svar på följande frågor:

1. Hur många avslag under 2012 i de olika typerna av boenden har överklagats?
2. Hur många av dessa har fått beslutet ändrat till sin fördel?
3. Finns någon uppföljning av ärenden som inte överklagats?

Brit Rundberg (V)

Torun Boucher (V)